

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků ve školách Basic

s účinností od 1. 9. 2023

Obsah

Obecná ustanovení	3
Průběžné hodnocení a klasifikace žáka	5
Charakteristika stupňů hodnocení	5
Kritéria pro průběžné i celkové hodnocení (klasifikace, slovní hodnocení)	6
Tabulka pro průběžné i celkové hodnocení, klasifikaci	7
Hodnocení a klasifikace žáka se speciálními vzdělávacími potřebami	8
Sebehodnocení žáka	9
Závěrečné hodnocení a klasifikace žáka	10
Individuální vzdělávání	12
Vzdělávání žáků v zahraničí	12
Hodnocení chování	13
Kritéria hodnocení chování	13
Charakteristika klasifikace chování, pochvaly a výchovná opatření	13
Komisionální a opravné zkoušky	14
Závěrečná ustanovení	15

Obecná ustanovení

Základní vzdělávání vede k tomu, aby si žáci osvojili potřebné strategie učení a na jejich základě byli motivováni k celoživotnímu učení, aby se učili tvořivě myslet a řešit přiměřené problémy, účinně komunikovat a spolupracovat, chránit své fyzické i duševní zdraví, vytvořené hodnoty a životní prostředí, být ohleduplní a tolerantní k jiným lidem, k odlišným kulturním a duchovním hodnotám, poznávat své schopnosti a reálné možnosti a uplatňovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o své další životní dráze a svém profesním uplatnění.

Učitelé základní školy Basic přistupují k průběžnému hodnocení vzdělávacích činností žáka s vědomím motivační funkce hodnocení a jeho formativního významu. Jako přirozenou součást hodnocení rozvíjejí sebehodnocení a vzájemné hodnocení. V hodnocení výsledků vzdělávání berou na zřetel úroveň dosažení cílů základního vzdělávání, jak jsou uvedeny ve školském zákoně, rámcovém a Školním vzdělávacím programu Škola s porozuměním“.

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou samostatným dokumentem, vycházejícím ze Školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání „Škola s porozuměním“. Jsou součástí sebehodnotících a hodnotících nástrojů školy. Byl projednán pedagogickými pracovníky školy a schválen Školskou radou.

Pravidla obsahují:

- zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole i na akcích pořádaných školou,
- zásady a pravidla pro individuální vzdělávání, vzdělávání žáků v zahraničí,
- zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků,
- stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristiku,
- zásady pro používání slovního hodnocení,
- zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace,
- způsob získávání podkladů pro hodnocení,
- podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách,
- způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Průběžné hodnocení výsledků vzdělávání je vyjádřeno známkou nebo slovně. Na vysvědčení jsou žáci hodnoceni slovně i známkou. Od školního roku 2023/2024 jsou žáci 1. a 2. ročníku hodnoceni pouze slovně, a to jak v průběžném hodnocení, tak na vysvědčení. Tento způsob hodnocení bude v následujících letech realizován také u žáků, kteří nastoupí do 1. ročníku. Zmíněné ročníky budou v každém následujícím školním roce realizovat pouze slovní hodnocení. Zbývající ročníky budou realizovat kombinovaný systém hodnocení.

Hodnocení se řídí těmito principy:

- Zámka z vyučovacího předmětu nezahrnuje hodnocení žákova chování.
- Klasifikujeme jen probrané a procvičené učivo. Žáci mají možnost a dostatek času k naučení, procvičení a zažití učební látky.
- Učitel vyváženě hodnotí a promítá do klasifikace a hodnocení: vědomosti, dovednosti, postup, práci s informacemi, úroveň komunikace, tvořivost a samostatnost žáka.
- Při klasifikaci používá učitel výhradně pět klasifikačních stupňů.

- Jedním ze způsobů získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci jsou písemné práce žáků, které jsou zakládány do složek.
- Všechny písemné práce většího rozsahu jsou včas oznámeny, aby žáci měli dostatek času se na ně připravit.
- Tradiční ústní zkoušení u tabule je nahrazeno efektivnějšími způsoby zjišťování vědomostí a dovedností žáků.
- Významným prvkem procesu učení je práce s chybou. Žáci mají právo dělat chyby – chyba je příležitost naučit se to lépe.

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků v sobě zahrnují všechny typy hodnocení a zrovnoprávňují klasifikaci a slovní hodnocení.

Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení. Za první pololetí lze místo vysvědčení vydat výpis z vysvědčení. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm a slovně. U žáka s vývojovou poruchou učení nebo u žáka ohroženého výrazným školním neúspěchem rozhodne ředitel školy v odůvodněných případech o použití pouze slovního hodnocení, a to na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

Přechází-li žák na jinou školu, slovní hodnocení může být převedeno do klasifikace.

Dokladem o dosažení základního vzdělání je vysvědčení o úspěšném ukončení devátého ročníku. Toto vysvědčení je opatřeno doložkou o získání stupně základního vzdělání.

Průběžné hodnocení a klasifikace žáka

Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu a z úrovně dosažených klíčových kompetencí. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné. Hodnocení průběhu vzdělávání a chování žáků je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné a všestranné.

Při hodnocení vyučující pracuje i se sebehodnocením žáka.

V případě distanční výuky se vyučující drží daných pravidel a zásad, avšak vždy s ohledem na aktuální situaci a podmínky pro vzdělávání žáka. Cílem by mělo být pozitivně motivovat žáky k učení, k překonávání překážek, ke spolupráci, komunikaci a k řešení aktuálních studijních problémů, a dále k tomu, aby žák zdárně zvládl výuku na dálku.

V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Učitel přistupuje k hodnocení vzdělávacích činností žáka s vědomím motivační funkce hodnocení a jeho formativního významu. Přistupuje k hodnocení objektivně, s přiměřenou náročností a pedagogickým taktem vůči žákovi, v případě negativního hodnocení poskytne žákovi možnost pro dosažení úspěšnějšího hodnocení.

Hodnotí žáka ze všech aspektů vzdělávacích činností v daném předmětu, kvalita i kvantita hodnocení (klasifikace) vytváří předpoklad objektivního posouzení vzdělávání žáka.

Učitel je povinen vést evidenci o hodnocení žáka a zabezpečí stanoveným způsobem informování zákonného zástupce žáka. K záznamu průběžné klasifikace slouží žákovská knížka. Ve všech předmětech může učitel v žákovské knížce použít i slovní hodnocení. To je žádoucí ve výchovných předmětech, příp. studijním semináři.

V průběhu vzdělávání jsou rodiče žáků informováni také slovním zápisem. Učitel zde hodnotí osobní pokrok žáka, porovnává jeho aktuální výkon s předchozími výsledky práce vzhledem k cílům stanoveným v učebním plánu a vzhledem k rozvíjení kompetencí základního vzdělávání. Učitel podává informace také o tom, jakým způsobem může žák dosáhnout lepších výsledků.

Dalším způsobem slovního hodnocení jsou konzultace v podobě učitel – rodič/e – žák.

Charakteristika stupňů hodnocení

- **stupeň 1** – samostatný výkon s prokazatelným, vysokým porozuměním ověřované látky.
- **stupeň 2** – samostatný výkon s drobnými chybami s porozuměním věcné podstatě učiva.
- **stupeň 3** – dílčí výkon řešený samostatně nebo s mírnou dopomocí, správná řešení spíše převažují nad chybami.
- **stupeň 4** – neúplný, nesamostatný či většinou nedokončený výkon s množstvím závažných chyb bez porozumění podstatě prověřovaného učiva.
- **stupeň 5** – nedostatečný, nesamostatný výkon s vysokým počtem závažných chyb bez porozumění základnímu učivu.

Kritéria pro průběžné i celkové hodnocení (klasifikace, slovní hodnocení)

- Úplnost, ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných cílových znalostí (faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů).
- Kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované vzdělávací činnosti.
- Kvalita uplatňování osvojených znalostí a dovedností při řešení vzdělávacích úkolů.
- Kvalita práce s informacemi – dovednost nalézat, třídit a prezentovat informace, včetně dovednosti využívání ICT.
- Osvojení dovednosti účinně spolupracovat.
- Píle žáka, snaha a jeho přístup ke vzdělávání.
- Kvalita myšlení, především jeho samostatnost, tvořivost, originalita.
- Kvalita komunikativních dovedností – přesnost, výstižnost, odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu.
- Kvalita osvojení účinných metod samostatného studia – umět se učit.
- Kvalita vedení studijních materiálů.

Tabulka pro průběžné i celkové hodnocení, klasifikaci

STUPEŇ HODNOCENÍ	KVALITA ZÍSKANÝCH ZNALOSTÍ A DOVEDNOSTÍ	UPLATŇOVÁNÍ ZNALOSTÍ A DOVEDNOSTÍ	KVALITA MYŠLENÍ	KVALITA KOMUNIKATIVNÍCH DOVEDNOSTÍ	PÍLE, SNAHA, PŘÍSTUP KE VZDĚLÁVÁNÍ	KVALITA PRÁCE S INFORMACEMI	KVALITA SPOLUPRÁCE	OSVOJENÍ DOVEDNOSTI SAMOSTATNĚ SE UČIT	KVALITA VEDENÍ STUDIJNÍCH MATERIÁLŮ
1 VÝBORNÝ	ovládá učivo	samostatně uplatňuje znalosti a dovednosti	samostatný, tvořivý, pohotový, dobře chápe souvislosti, originální	vyjadřuje se výstižně, souvisle a přiměřeně věku, přesně, správně	je pilný, snaží se	aktivně pracuje s informacemi	plnohodnotně spolupracuje	samostatně se učí	veškeré studijní materiály má organizované, strukturované, úplné, úhledné a čitelné
2 CHVALITEBNÝ	v podstatě ovládá	vyžaduje drobnou pomoc při uplatňování znalostí a dovedností	celkem samostatný, tvořivý a pohotový	vyjadřuje se celkem výstižně, souvisle	celkem se snaží, zpravidla je i pilný	při práci s informacemi, potřebuje drobnou pomoc s jejich tříděním nebo interpretací	při spolupráci vyžaduje drobnou podporu nebo pomoc	učí se celkem samostatně, vyžaduje drobnou pomoc	studijní materiály má organizované, strukturované, úplné a čitelné
3 DOBRÝ	ovládá s mezerami	vyžaduje pomoc, je méně samostatný	méně samostatný, tvořivý, pohotový, vesměs napodobuje ostatní	vyjadřuje se ne vždy přesně, někdy nesouvisle, často dělá chyby	k práci potřebuje dost často podnět, reaguje na něj výběrově	při práci s informacemi potřebuje pomoc	při spolupráci vyžaduje podporu nebo pomoc	se samostatným učením má někdy problémy, vyžaduje pomoc	studijní materiály má kompletní, avšak s kolísavou úrovní uspořádání a úpravy
4 DOSTATEČNÝ	ovládá se závažnými mezerami	znalosti a dovednosti i přes pomoc uplatňuje se zásadními chybami	napodobuje ostatní, ovšem často chybně, nesamostatný, nechápe souvislosti	vyjadřuje se se značnými obtížemi, nesouvisle	malá píle, snaha, a to i přes podněty	při práci s informacemi dělá zásadní chyby	při spolupráci vyžaduje výraznou podporu nebo pomoc	se samostatným učením má značné problémy, vyžaduje pomoc	studijní materiály nemá úplné, se závažnými mezerami v uspořádání a úpravě
5 NEDOSTATEČNÝ	neovládá	neovládá znalosti a dovednosti	nesamostatný, těžkopádný, někdy bezradný	ani s pomocí se neumí vyjádřit nebo jen jednoduchým způsobem	podněty k práci jsou neúčinné	i přes poskytnutou pomoc nedokáže vybrat, utřídit nebo interpretovat informaci	i přes výraznou podporu nebo pomoc nedokáže spolupracovat s ostatními	i přes poskytovanou pomoc se nedokáže samostatně učit	studijní materiály nemá čitelné, uspořádané, úplné či chybí, není ochoten si je doplnit

Hodnocení a klasifikace žáka se speciálními vzdělávacími potřebami

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami blíže specifikuje vyhláška MŠMT č. 27/2016 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných.

U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení. Klasifikace těchto žáků se řídí metodickým pokynem MŠMT ČR.

Vyučující zohledňují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy ověřování znalostí, rozvíjených dovedností a postojů, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv.

Klasifikace je provázena slovním hodnocením, které klasifikaci může zcela nahradit, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat.

U žáka prvního až devátého ročníku s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování rozhodne ředitel školy o použití širšího slovního hodnocení na základě žádosti zástupce žáka. Dítě lze hodnotit slovně (průběžně i na vysvědčení) po dohodě s rodiči prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá. Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci.

Ředitel školy může povolit, aby pro žáky se specifickými poruchami učení nebo pro žáky nadané byl vypracován pro kterýkoliv předmět příslušnými vyučujícími individuální výukový plán, který se může lišit od výuky v daném postupném ročníku, přitom však bude poskytovat žákovi v příslušných předmětech ucelené a žákem zvládnutelné základy. Individuální plány mají charakter smlouvy mezi vedením školy, vyučujícím(i) a zákonnými zástupci žáka; vypracovávají se krátce a rámcově v písemné formě. Výsledky se hodnotí slovně.

Všechna navrhovaná pedagogická opatření vztahující se k výuce, školní úspěšnosti, se zásadně projednávají se zákonnými zástupci žáka. Společně i ve spolupráci s dalšími odborníky a lektory studijního centra se hledají možná řešení.

V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Sebehodnocení žáka

Žáci jsou vedeni k sebehodnocení ve všech předmětech ve všech ročnících. To je jedním z důležitých nástrojů k hodnocení žákova pokroku. Sebehodnocení je prováděno systematicky celý školní rok. Sebehodnocení se využívá při hodnocení nabývání dovedností cílových kompetencí a dovedností průřezových témat.

Pro záznam slouží týdenní zprávy žáka, žákovské knížky a různé evaluační listy. Do týdenní zprávy si od 2. ročníku žáci zaznamenávají v průběhu celého týdne tzv. vlastní zisky, tj. zlepšení, různá uvědomění, nabyté vědomosti, dovednosti, postoje, použití v praxi. Týdenní zpráva slouží také k zaznamenávání bodů získaných za rozličné školní činnosti, které odráží úsilí, jež musí žák vyvinout ve všech hodinách i domácí přípravě. S celkovým počtem bodů se pak pracuje v třídnické hodině. Žák si získané body zaneše do grafu, sleduje trend své školní práce, vyhodnocuje svoje výsledky a plánuje akce pro zlepšení v dalším období.

V 1. ročníku žáci využívají jiné motivační a sebehodnotící prostředky.

Vedle toho učitel vede žáky k ústnímu sebehodnocení v průběhu celého vyučování a školních aktivit.

Vyhodnocování žákovských sebehodnocení provádí učitel podle povahy sebehodnocení osobně se žákem nebo společně s celou třídou. Při rozebírání sebehodnocení musí učitel přihlídnout k žakově osobnosti, dodržovat pedagogickou etiku.

Závěrečné hodnocení a klasifikace žáka

Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu a z úrovně dosažených klíčových kompetencí. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.

Hodnocení chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou a výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem zahrnuje také hodnocení přístupu ke vzdělávání.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné a všestranné.

V celkovém hodnocení učitel zahrne kvalitu práce, aktivitu, píli, snahu a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období.

Celkové hodnocení žáka se v každém ročníku vyjadřuje stupni prospěl(a) s vyznamenáním, prospěl(a), neprospěl(a). Přičemž žák, který prospěl s vyznamenáním, nesmí být v žádném povinném předmětu hodnocen horším stupněm než chvalitebný, průměr z povinných předmětů nemá horší než 1,5 a jeho chování je velmi dobré. Pokud má žák v některém povinném předmětu stupeň nedostatečný, neprospěl.

Má-li žák prospěch v jednotlivých vyučovacích předmětech klasifikován, učitel klasifikuje pěti stupni: 1 – výborný, 2 – chvalitebný, 3 – dobrý, 4 – dostatečný, 5 – nedostatečný.

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "uvolněn(a)".

Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "nehodnocen(a)".

Chování žáka je klasifikováno třemi stupni: 1 – velmi dobré, 2 – uspokojivé, 3 – neuspokojivé.

Při použití **slovního hodnocení** mají být výsledky vzdělávání žáka a jeho chování popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka.

Slovní hodnocení dále zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jeho vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

Při hodnocení a klasifikaci žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se přihlídnou k charakteru postižení žáka. Na základě doporučení pedagogicko-psychologické poradny (PPP), výchovného poradce, třídního učitele a žádosti zástupce žáka ředitel školy rozhodne o použití slovního hodnocení. Podobně se postupuje u žáků talentovaných a mimořádně nadaných. Pro všechny výše uvedené případy sestavuje pověřený pracovník ve spolupráci s výchovným poradcem školy individuální vzdělávací plán, který jsou povinni respektovat všichni pedagogičtí pracovníci školy.

Pokud žáka pro závažné objektivní příčiny **nelze klasifikovat nebo slovně hodnotit** na konci prvního (a) nebo druhého (b) pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci či hodnocení náhradní termín, nejpozději však musí být hodnocení provedeno (a) do dvou měsíců po skončení prvního pololetí nebo (b) do 30. září (do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník). Jestliže nemůžeme hodnotit ani v náhradním termínu, žák se (a) za první pololetí nehodnotí, (b) opakuje ročník.

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení žáka, může do 3 pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka. Ředitel školy nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Komise je tříčlenná. Ta určí většinou hlasů klasifikační stupeň či formulaci hodnocení. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol. Další přezkoušení žáka je nepřípustné.

Opravné zkoušky umožní ředitel školy žákovi, který je na konci druhého pololetí klasifikován nejvýše ve dvou předmětech stupněm nedostatečný. Žák koná opravné zkoušky, které jsou komisionální, obvykle v posledním týdnu hlavních prázdnin.

Individuální vzdělávání

Individuální vzdělávání lze povolit žákovi na základě podmínek stanovených zákonem. Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, nejpozději však do dvou měsíců po skončení pololetí.

Žák, který plní povinnou školní docházku individuální výukou, koná zkoušky vždy z předmětů uvedených v učebním plánu příslušného ročníku s výjimkou výchovných předmětů.

Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání:

- pokud nejsou zajištěny dostatečné podmínky ke vzdělávání, zejména podmínky materiální, personální a ochrany zdraví žáka,
- pokud zákonný zástupce neplní podmínky individuálního vzdělávání stanovené tímto zákonem,
- pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl,
- na žádost zákonného zástupce žáka.

Vzdělávání žáků v zahraničí

Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole, koná zkoušku ve všech ročnících dle ŠVP naší školy mimo studijního semináře a výchovných předmětů.

Zkoušku lze konat za delší časové období, než je jeden školní rok, nejpozději však za dva školní roky.

Před konáním zkoušky předloží zástupce žáka řediteli školy ověřený překlad vysvědčení žáka za příslušný ročník zahraniční školy do českého jazyka. Žáci prvního až čtvrtého ročníku školy konají zkoušku před jedním zkoušejícím. Žáci pátého až devátého ročníku školy konají komisionální zkoušku. Výsledek zkoušky se zaznamená v katalogovém listu žáka a žákovi se vydá vysvědčení. Žák není klasifikován z chování.

Žák, který plní povinnou školní docházku formou individuální výuky v zahraničí, koná zkoušku z každého předmětu uvedeného ve školním vzdělávacím programu zkoušející školy.

Obsahem zkoušky je vzdělávací obsah za období, po které žák plnil povinnou školní docházku. Konkrétní obsah a rozsah zkoušky stanoví ředitel zkoušející školy v souladu se školním vzdělávacím programem zkoušející školy. Se stanoveným obsahem a rozsahem zkoušky seznámí ředitel zkoušející školy s dostatečným časovým předstihem zákonného zástupce žáka, nejpozději však při stanovení termínu zkoušky. Zkouška je komisionální. O zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

Výsledek zkoušky se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu (chování se nehodnotí). Na vysvědčení se uvede text: Žák plní povinnou školní docházku podle § 38 školského zákona

Hodnocení chování

Kritéria hodnocení chování

Podle uvedených kritérií se hodnotí chování žáka ve škole, v areálu školy a při všech akcích organizovaných školou. Při hodnocení se přihlíží k věku a rozumové vyspělosti žáka:

- zdvořilost (oslovování, pozdrav, prosba, poděkování, omluva; uplatňování přednosti),
- způsob komunikace (nemluví vulgárně, přihlásí se o slovo, neskáče do řeči, zdrží se osobního útoku),
- respekt k lidem (nevysmívá se druhému, neponižuje ho, nenapadá ho slovně ani fyzicky, bere na něj ohled, ocení jeho přínos, zapojí ho do činnosti),
- čestnost (mluví pravdu, přizná chybu, nevymlouvá se, dodržuje dané slovo),
- úcta k hodnotám (nepoškozuje cizí majetek, nepůjčuje si věci bez dovolení, zachází s věcmi šetrně a stanoveným způsobem),
- plnění povinností (řádně dochází do školy, dodržuje stanovený čas, plní uložené úkoly, dodržuje organizační pokyny, nosí potřebné pomůcky),
- prosazování práv (upozorní na nebezpečné jednání ohrožující život, zdraví nebo práva druhých, ohradí se proti nespravedlivému jednání, zastane se slabšího, vyjádří se věcně a slušně k věcem, které se týkají jeho vzdělávání a života školy).

Při hodnocení chování na vysvědčení škola přihlíží k celkové úrovni chování žáka, uvědomění si pochybení a snaze o nápravu.

Charakteristika klasifikace chování, pochvaly a výchovná opatření

- **stupeň 1** – dodržuje školní řád, vyhovuje kritériím hodnocení chování, po případném udělení výchovných opatření se jeho chování zlepší.
- **stupeň 2** – nedodržuje školní řád, jen zčásti vyhovuje kritériím hodnocení chování, nedbá předchozích výchovných opatření, má opakovaně neomluvenou absenci, jeho chování má negativní vliv na ostatní žáky.
- **stupeň 3** – hrubě poruší školní řád, nevyhovuje kritériím hodnocení chování, šikanuje spolužáka, úmyslně ublíží jinému na zdraví s následky, úmyslně ničí majetek školy nebo spolužáků, vulgárně nebo fyzicky napadne zaměstnance školy, je nepřístupný výchovnému působení, jeho chování ohrožuje bezpečnost druhých.
- **Pochvala** – může být žákovi udělena za mimořádné nebo trvale kvalitní výsledky školní práce, za významná zlepšení školní práce, za vynikající reprezentaci školy, za příkladné chování, pracovitost a svědomitost, práci pro třídní nebo školní kolektiv a za hodnotné mimořádné činy:
 - slovní nebo písemná pochvala vyučujícího,
 - písemná pochvala třídního učitele,
 - písemná pochvala ředitele školy.
- **Výchovné opatření** – za porušování školního řádu nebo dílčí neplnění kritérií chování může být žákovi uděleno některé z následujících výchovných opatření. Písemné napomenutí a důtky se sdělují se prokazatelným způsobem zákonným zástupcům žáka:
 - ústní napomenutí učitele,
 - písemné napomenutí třídního učitele,
 - důtka třídního učitele,
 - důtka ředitele školy.

Komisionální a opravné zkoušky

Právní vymezení

§21 a 22 vyhlášky MŠMT č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky.

Komise

Komisi pro komisionální přezkoušení a opravné zkoušky (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitel školy. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel,
- zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- přísedící, kterým je jiný vyučující s odbornou kvalifikací pro výuku daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Obsah a rozsah

Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

Výsledek

Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.

Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

Závěrečná ustanovení

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou samostatným dokumentem, vycházejí ze Školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání „Škola s porozuměním“. Jsou součástí sebehodnotících a hodnotících nástrojů školy. Byl projednán pedagogickými pracovníky školy a schválen Školskou radou.

Tento dokument nahrazuje dřívější předpisy a vstupuje v platnost od 1. 9. 2023.

podpis ředitele/ředitelky školy